VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

CETURTDIEN 1986. GADA 3. JŪLIJĀ Nr. 79 (5463)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejas birojā

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē izskatīts Oškalna kolhoza, kolhoza «Krasnij Oktjabrj» un «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības partijas pirmorganizāciju darbs, ko tās veic, ieviešot lauksaimniecības kultūru audzēšanas intensīvo tehnoloģiju.

Birojā atzīmēts, ka minētās partijas pirmorganizācijas veikušas zināmu organizatorisko un audzināšanas darbu, lai izpildītu Latvijas KP Centrālās Komitejas un republikas Ministru Padomes 1985. gada 7. augusta lēmumu par ziemas graudaugu labības ražošanas palielināšanu 1986. gadā, ieviešot intensīvo audzēšanas tehnoloģiju. 1985. gada septembrī jautājums par intensīvās tehnoloģijas ieviešanu izskatīts Oškalna kolhoza partijas pirmorganizācijas atklātajā sapulcē. 1986. gada aprīlī partijas komitejas sēdē kolhoza speciālisti un iecirkņu vadītāji snieguši pārskatus par paveikto.

1985. gada rudenī strādāts lauku sagatavošanā intensīvās tehnoloģijas ieviešanai. Iestrādāti organiskie un minerālmēsli. Pavisam Oškalna kolhozā pēc intensīvās tehnoloģijas metodes audzē ziemas kviešus 677 hektāros un rudzus — 23 hektāros. Ziemā sagatavota sējumu virsmēslošanas un kopšanas tehnika. Patlaban šīs platības apstrādātas ar herbicīdiem un divreiz virsmēslotas ar minerālmēsliem.

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» partijas komiteja un valde lielu uzmanību veltī pirmrindas pieredzes ieviešanai, īpaši graudaugu kultūru audzēšanas intensīvajai tehnoloģijai. 1985. gadā intensīvās tehnoloģijas laukos izvietoti 272 hektāri rudzu un 225 hektāri ziemas kviešu. Ziemā sagatavota virsmēslošanai un sējumu kopšanai nepieciešamā tehnika. Šopavasar visi lauki, kur ieviesta intensīvā tehnoloģija, apstrādāti ar herbicīdiem un virsmēsloti ar minerālmēsliem.

«Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības partijas pirmorganizācija veikusi pasākumus mehanizēto brigāžu sagatavošanā sējumu kopšanai. Šogad apvienība apstrādājusi 5 458 hektārus lauku, kur ieviesta intensīvā tehnoloģija.

Tomēr Oškalna kolhoza valdes un «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības darbā ir arī trūkumi. Piemēram, Oškalna kolhozā organiskais mēslojums iestrādāts tikai 334 hektāros (tas ir — 48 procentos no visiem laukiem, kur izmanto intensīvo tehnoloģiju). Mazefektīva bija slāpekļa kompleksā maisījuma sagatavošana un izmantošana.

Latvijas KP rajona komitejas birojs noteica konkrētus pasākumus atklāto trūkumu novēršanai.

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē izskatīts, kas paveikts, pildot Latvijas KP rajona komitejas biroja 1985. gada 22. augusta lēmumu «Par Suvorova kolhoza partijas pirmorganizācijas darbu, īstenojot PSKP CK lēmumu par cīņas pastiprināšanu pret žūpību un alkoholismu».

Atzīmēts, ka kolhoza partijas birojs palielinājis prasīgumu pret komunistiem par dienesta un sabiedrisko pienākumu izpildi. Šī gada piecos mēnešos partijas sapulcēs snieguši pārskatus 6 PSKP biedri, viņu vidū — arī tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienības komandieris un žūpības un alkoholisma apkarošanas komisijas priekšsēdētājs. Par rīcību, kas saistīta ar alkoholisko dzērienu lietošanu, pie partijas atbildības šogad saukti 4 komunisti. Aktivizējusi darbību žūpības un alkoholisma apkarošanas komisija, tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienība, biedru tiesa.

Salīdzinot ar iepriekšējā gada pirmajiem pieciem mēnešiem, tā rezultātā par 15 procentiem samazinājušies darba kavējumi, alkoholisko dzērienu lietošana darba laikā un sabiedriskās vietās.

Noņemot lēmuma izpildi no kontroles, birojs norādīja, kādos virzienos turpmāk jāstrādā aktīvāk, ar jūtamāku atdevi.

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē apstiprināts pasākumu plāns cīņas pastiprināšanai pret bezstrādes ienākumiem, kā arī izskatīti citi jautājumi.

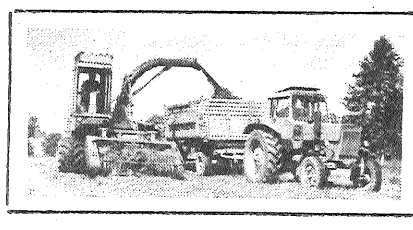

GANĀMPULKAM — LABU LOPBARĪBU

Bez īpaša sprieguma

Gatavojoties lopbarības sagādei, Rušonas sovhozā izstrādāja plānu — grafiku. 25 dienas bija paredzēts veltīt pļaušanai, pa divdesmit dienām — siena un skābsiena sagatavošanai.

Saimniecības galvenais inženieris mehāniķis Fjodors Kuzņecovs informēja, ka tehnika darbam bija sagatavota laikus, visumā kvalitatīvi. Tomēr daži lūzumi bijuši. No darba ierindas izgāja divi agregāti E-280. Tagad tie atkal strādā. Bijušas vēl kļūmes ar citu tehniku, bet arī tās savlaicīgi novērstas.

Par otru iemeslu, kāpēc nav ievēroti iecerētie darba tempi, saimniecības direktors Voldemārs Čodars minēja vājo darba organizāciju II ražošanas iecirknī Gailīšos. Uzbūvēti taisnāki ceļi, lai to «pietuvinātu» saimniecības centram un bieži varētu kontrolēt, tomēr vadība un speciālisti te daudz atpaliek darbu organizēšanas prasmē un izmaņā.

Trešais mīnuss ir tas, ka talcinieki, kuri varētu palīdzēt siena ķīpas izkraut šķūņos, ierodas agri no rīta, kad vēl nav darba, atpūšas pāris stundas, tikai tad var sākt strādāt. Turpretī pēcpusdienā, kad saimniecības strādnieki darbā ir līdz pulksten astoņiem, deviņiem un vēlāk vakarā, talcinieki prom aizbrauc jau četros. Pagaidām strādā tikai rajona dzīvnieku slimību apkarošanas stacijas ļaudis. Viņi var atsūtīt labi ja piecus, sešus cilvēkus. Vēl viena šefības organizācija ir rajona starpkolhozu celtniecības organizācijas celtnieki. Direktors un galvenais inženieris bija vienisprātis: viņi paši ar saviem tiešajiem darbiem netiek galā, tāpēc netiek aicināti palīgā. Esot ierosināts izdarīt labojumus, izraugoties šefības organizācijas. Sovhoza teritorijā ir «Lauktehnikas» rajona apvienības materiāli tehniskās apgādes bāze, bet tās darbinieki šefības kārtā palīdz Raiņa kolhozam. Vai nebūtu labāk, ja strādātu uz vietas.

Dispečeru dienestā, kur saplūst visas ziņas, viegli aprēķināt, ka dienā pēc plāna šķūņos jāieved 65 tonnas siena, bet ieved 53 tonnas, dienā jānoplauj 51 hektārs, bet noplauj 30. Tikai atsevišķās dienās bijuši 35 hektāri.

Šogad lopbarības sagatavošana masveidā uzsākta agri — 13. jūnijā. Ja būtu darīts viss, lai nodrošinātu pašu izstrādātos plānus un grafikus, tagad varētu runāt par ieceru piepildi, jo plānotās 20 dienas jau pagājušas. Faktiski ar darbiem tikts tikai līdz pusei.

Vakarā ap pulksten 20.00 aizbraucām uz lauku I ražošanas iecirknī. Siens te bija sauss, vāli — pamatīgi, tehnika strādāja kā labi noregulēts mehānisms. Uz vietas bija arī iecirkņa saimnieks, pieredzējušais speciālists un vadītājs komunists Grigorijs Lazarevs. Darbojās viena savācēj-prese E-453, siena ķīpas prom veda ietilpīgā automašīna «Kolhida» un jaudīgais traktors T-150 K. Jau tā apjomīgās kravas kastes bija ar paaugstinātiem bortiem.

Sarunā ar G. Lazarevu noskaidrojām, ka siena daudzumu uzskaita tikai tad, kad šķūnis ir pilns un apmērīts. Pēc tilpuma rēķina svaru, bet izbaro — pēc svara. Tas nav objektīvi. Vajadzētu svērt katru kravu. Pēc zootehniskajiem aprēķiniem šajā ziemošanā lopbarības vajadzējis pietikt tikai līdz ganīšanas sākumam, bet palicis daudz pāri.

Vēl iecirkņa priekšnieks pastāstīja, ka varētu darbā palaist arī otro presi, transportlīdzekļu pietiks, bet nav krāvēju, kas ņem pretī šķūņos. Šajā saimniecībā, tāpat kā citur, tehnika dislocēta ražošanas iecirkņos. Katram tātad jāatbild pašam par sevi. Bet — ja gadījušies neparedzēti apstākļi? Vai tie, kam tehnika paliek pāri, uz laiku nevarētu palīdzēt kaimiņiem?

A. RANCĀNS

Sacensības uzvarētāji

laika posmā no 23. līdz 30. jūnijam

KOMPLEKSĀS TEHNOLOĢISKĀS VIENĪBAS

Fjodora Gromova vienība kolhozā «Krasnij Oktjabrj», kura nedēļā veikusi 39 procentus no sezonas plāna.

Jāņa Znūtiņa vienība Ļeņina kolhozā (38 procenti no sezonas plāna).

Antona Puncuļa vienība kolhozā «Sīļukalns» (veikti 36 procenti no sezonas plāna).

ZĀLES MILTU RAŽOŠANAS POSMI

Pētera Ukiņa posms Aglonas padomju saimniecībā, saražotas 22 nosacītās tonnas.

Jura Sparāna posms Suvorova kolhozā (16 nosacītās tonnas).

Aivara Kalniņa posms Rušonas padomju saimniecībā (10,5 nosacītās tonnas).

Pārskats

par lopbarības sagādi rajona saimniecībās līdz šā gada 2. jūlijam (plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Sagatavots zāles lopbarības		
	barības vienības	siens	skābsiens
«Sīļukalns»	84	100	108
Raiņa	80	102	65
«Dzintars»	79	102	76
«Nākotne»	76	71	79
K. Marksa	74	74	82
«Sarkanā ausma»	71	94	92
Kirova	69	100	55
«Krasnij Oktjabrj»	67	92	87
Oškalna	67	68	96
Ļeņina	63	87	66
Suvorova	63	63	37
M. Gorkija	62	91	70
«Rīts»	59	101	57
«Vārkava»	57	93	42
Aglonas p. s.	56	67	46
«Zelta vārpa»	53	55	73
Dzeržinska	49	100	—
Rudzātu p. s.	42	87	31
«Dubna»	41	68	44
Rušonas p. s.	36	53	33
RAJONĀ	62	83	67

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs diennakti jūnija III dekādē	+, — , salīdz. ar iepr. dek.	+, — , salīdz. ar to pašu laiku 1985. g.
«Krasnij Oktjabrj»	17,2	—0,2	—1,4
Ļeņina	15,5	—0,1	—0,9
«Sarkanā ausma»	15,3	—0,3	+0,4
Dzeržinska	14,9	+0,5	+1,2
Kirova	14,2	+0,1	+0,2
Raiņa	14,1	—0,1	+0,1
«Zelta vārpa»	13,9	+0,2	—
Rušonas p. s.	13,5	—	—0,2
«Rīts»	13,4	—0,2	+1,2
M. Gorkija	13,3	+0,3	—0,2
Rudzātu p. s.	13,1	—0,1	+1,7
Oškalna	13,1	—0,1	—0,9
«Vārkava»	13,0	—	+1,3
Suvorova	12,5	+0,3	+0,2
«Nākotne»	12,4	—	—0,2
K. Marksa	12,3	—0,1	—
«Sīļukalns»	12,1	+0,1	+0,2
«Dzintars»	11,8	—	+0,3
Aglonas p. s.	11,7	—0,3	—1,5
«Dubna»	11,6	—	+0,3
RAJONĀ	13,6	—	—

Izpildīts siena sagatavošanas plāns

Šajās dienās izdarījām galīgos aprēķinus un nācām pie slēdziena, ka saimniecības mehanizatori jau izpildījuši sausā siena uzkrāšanas plānu. Tā mums šogad vajadzēja 1 020 tonnu, šāds daudzums arī sagatavots. Taču darbs turpināsies. Plānotās platības gan nokoptas, bet ievērojamu daudzumu šī veida lopbarības var sagatavot dabiskajās pļavās, kas grūtāk pieejamas, mežu norās un citās platībās. Te palīgos aicinām talciniekus no pilsētām, strādās arī visi pašmāju ļaudis. Darbs būs izkaptīm.

Pērnā gada ziemošanai bijām iekrājuši 880 tonnas siena, šogad sagatavosim ievērojami vairāk. Tā būs droša garantija, ka ieguūsim arī vairāk lopkopības produkcijas.

Labākie lopbarības sagādē bija brāļi Pjotrs un Vasilijs Frolovi, kuri strādāja ar agregātiem E-301, regulāri izpildot pusotras vai divas normas, Pēteris Čaunāns, Volfrīds Elsts un Jānis Pastars ar savācēl-presēm, nodrošinot katras dienas uzdevuma pusotrkārtīgu izpildi, un citi. Paldies viņiem par labo darbu!

J. NOVIKS,
Kirova kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs, preses grupas loceklis

Ja laiks nepievils, Ļeņina kolhoza mehanizatori šonedēļ plāno pabeigt siena sagatavošanu. Līdz 30. jūnijam saimniecībā bija sarūpēti 76 procenti šī veida lopbarības. Saulainā dienā šķūņos ieliek līdz 140 tonnām siena. Tas ir 11 procenti no plāna. Tiek gatavots arī skābsiens.

Labi strādā zāles pļāvēji. Zālāji nopļauti jau vairāk nekā 85 procentu platībā. Liels nopelns te ir komjauniešu un jauniešu posmam — Ēvaldam Znotiņam, Vitālijam Znotiņam, Gunāram Vaivodam un Pēterim Kursītim, kuri ar E-301 pļauj zālajus sienam un skābsienam. Apkopojot iepriekšējās nedēļas rezultātus «E» tipa agregātu grupā, viņi ierindojās otrajā vietā kolhozā. Ēvalds Znotiņš izpildījis 12,3 maiņas normas.

ATTĒLĀ (no kreisās): Ļeņina kolhoza labākie mehanizatori zālāju pļaujā Ē. Znotiņš, V. Znotiņš un G. Vaivods.

J. SALNAVIEŠA foto

PARTIJAS DZĪVE: KOMUNISTS UN SABIEDRISKĀ ORGANIZĀCIJA

Grūtā savstarpējā saprašanās

Sapulcē izskatīja jautājumu par pilsētas izpildkomitejas partijas organizācijas tautas kontroles grupas darbu Līvānu iedzīvotāju tirdzniecības apkalpošanas tālākā uzlabošanā. Ziņoja tautas kontroles grupas priekšsēdētājs P. Kiseļovs.

Gada laikā grupa izdarījusi 27 pārbaudes un reidus. To rezultātā tika atklāts bezsaimnieciskums, tūlāšanās un paviršība, reizumis pat tīši pārkāpumi. Radās jautājumi, problēmas. Tā visa pārstāsts vien aizņemtu pusotru vai pat divas stundas sapulces laika.

«Pavasarī un pat vasarā pilsētas dārzeņu veikalos nav zaļumu. Tautas kontroles grupa noskaidroja, ka limonādes ceham ir visas iespējas divas reizes palielināt kvasa ražošanu, tikai jāatbrīvo telpas no vecās un nekam nevajadzīgās iekārtas. Taču ar to neviens nenodarbojas. Sulu pārdošana arī netiek paplašināta, jo nav iekārtas, kurā varētu mazgāt lietotās glāzes. Limonādes lepildīšanai nav pudeļu, kaut gan stikla fabrikā to saražots pārpārēm.

Viss vienkāršī — neviens par to nerūpējas. Ir bijuši gadījumi, kad sabiedriskajai ēdināšanai tiek nodoti gaļas produkti, kurus tālāk pārdod ar uzcenojumu kā pusfabrikātus, taču bez jebkādas papildus apstrādes. Produktu norakstīšanai komisijas tiek veidotas bez pilsētas padomes sabiedrisko organizāciju līdzdalības. Pēc iespējas ātrāk jāatrisina jautājums par zivju veikala būvi, kura pamati jau ir gatavi. Radusies nepieciešamība izveidot specializētu nodaļu gaļas produktu pārdošanai kara invalīdiem un sadzīves rituālu gadījumos.»

Un tā tālāk un tā joprojām. Spēj tikai visu atcerēties un pierakstīt. Patiešām, rajona patērētāju biedrības partijas organizācijas sekretāram A. Parņenkovam bija par ko justies neveikli.

Tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāja M. Lomakina un rajona patērētāju biedrības partijas organizācijas sekretāra, kurš ir arī priekšsēdētāja vietnieks kadru jautājumos, klātbūtne kaislības sapulcē tikai saasināja. «Mēs paši radām apstākļus zādzībām, un tas notiek tikai tāpēc, ka saimniecības preču veikalā nepārdod celtniecības materiālus. Mēs tos sagādājam par pudeli dzeramā, bet tā rezultātā cieš celtniecības kvalitāte un cilvēki. Cīnāmies pret alkoholismu, bet tajā pašā laikā veikalā nav pat minerālūdens. Nekavējoties kaut kas jādara.» «Daļa tirdzniecības darbinieku neizrāda vajadzīgo iniciatīvu. Rajona patērētāju biedrībā nav darba ar kadriem» — dzirdēju sapulcē.

Uzrunājot komunistus, A. Parņenkovs paziņoja, ka tiek plānota celtniecības materiālu veikala izveidošana. Būs atrisināts arī jautājums par pilsētas apgādi ar zaļumiem un dārzeņiem, tos piegādās Oškalna kolhoza un kolhoza «Rīts» siltumnīcas.

Protams, šos kautrīgos solījumus par nākamo labklājību nevar ne salīdzināt ar šobrīd esošajām problēmām. Acīmredzot, valstī notiekošā pārkārtošanās vēl nav skārusi Preiļu rajona patērētāju biedrību.

Lietišķā, konstruktīvā un principiālā Līvānu pilsētas izpildkomitejas komunistu sapulce tāda nebūtu, ja netiktu pieņemti tikpat konkrēti lēmumi, rekomendācijas rajona patērētāju biedrības darba uzlabošanai.

Bet pēc pāris dienām Līvānu pilsētas izpildkomitejas partijas pirmorganizācijas sekretāram piezvanīja rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. Neicgalis:

— Mēs iepazināmies ar jūsu partijas sapulces lēmumu, uzmanīgi to izanalizējām un sastādījām komunistu izteikto priekšlikumu realizācijas plānu. Tajā ietilpst četrpadsmit punkti. Bet gribu arī uzreiz brīdināt, ka vērā tika ņemts vienīgi reāli izpildāmais. Sagatavoto plānu rakstiskā veidā jums aizsūtīsim.

Tāda bija reakcija — ar atbildības izjūtu, partejiska. Un cerības radoša. Tagad ir svarīgi nepazaudēt atrasto savstarpējo saprašanos un abpusējo ieinteresētību.

L. GALAKTIONOVA

Uz redzēšanos, Igor!

— Igor, gan jūs, gan jūsu biedri, gan skolotāji zināja, ka, tā teikt, ejat uz zelta medaļu. Ja nu tomēr nebūtu paveicies, vai jūs justos loti sarūgtināts? — tas ir pēdējais jautājums sarunā ar Līvānu 2. vidusskolas šī gada absolventu Igoru Artemjevu, kurš 26. jūnijā kopā ar atestātu par vidējo izglītību saņēma arī zelta medaļu.

— Protams, tas mani būtu apbēdinājis, tomēr ne pārāk. Galvenais dārgums — zināšanas, bet zelta medaļa — patīkama piedeva.

Jāatzīstas, citu atbildi arī negaidīju. Tā atbilda priekšstatam, ko summēju no 10. a klases zēnu un meiteņu, viņu audzinātājas Tatjanas Šubas un paša Igora atbildēm šajā saviļņojošajā dienā pacilājošas stelgas, kņadas pārņemtajā klasē īsu brīdi pirms svinīgā akta.

— Viņš ir loti biedrisks, izpalīdzīgs. Dalījās ar mums savās zināšanās.

— Vai jūs viņu apskaudāt?

— Nē, mēs lepojāmies ar viņu, — tādas ir klasesbiedru atatbildes.

— Igoru, neapšaubāmi, daba apveltījusi. Viņš ir talantīgs. Talanta spēcīgākais sabiedrotais — gribasspēks. Un tas Igoram ir, — tie ir audzinātājas Tatjanas Šubas vārdi. — Viņš mācījās regulāri, vina zināšanās nav robu. Visos desmit skolas gados ne reizi Igora liecībās ar ceturkšņu atzīmēm nav bijis zemākas atzīmes par «pieci».

— Tad jau jūs, Igor, nemaz nezināt, kāds izskatās divnieks?

Jautrībā, kas uzliesmo klasē, izdodas izlobīt, ka vienīgais divnieks teicamnieka mūžā par «Kapteiņa meitiņu» ir bijis tāds notikums, ko visi atceras gadiem.

Mēs iekārtojamies vidējā rindā trešajā solā, solā, kas bijis Igora šos gadus. Pašā klases centrā.

— Protams, kad jūs nācāt «prāta gados», savu talantu pratāt nostiprināt ar neatlaidīgu darbu. Bet mazotnē?

— Tā bija māte, kas mani stingri radināja pie pacietības, iemācīja visu kārtīgi paveikt.

— Negribu ar savu jautājumu jums likt nedaudz sakompromitēties un tāpēc neprasu jūs nosaukt mīļākos skolotājus, taču pasakiet, kādu rakstura īpašību dēļ šie skolotāji jums bija tuvi.

— Es sevišķi cienīju tos skolotājus, kuri prata būt vienkārši, kuriem piemita prasme rast kontaktu ar saviem audzēkņiem.

— Kā jūs, nu jau pilnīgi pieaudzis cilvēks, bez tam, kā audzinātāja teica, cilvēks ar skaidru mērķi, ar domāšanu, kas darītu godu pat par jums vecākam jaunietim, varat raksturot skolā gūto zināšanu summu? Vai programma un skolotāju darbs atbilst jūsu kā, varētu teikt, patērētāju prasībām?

— Galvenajos virzienos ar skolas devumu esmu apmierināts. Taču, manuprāt, eksaktajās zinātnēs varētu vēlēties vairāk, savukārt, runājot par humanitārajām, — kāpēc arī šajos priekšmetos nevarētu būt specializētās klases?

— Vai skolu reforma ienesa kādas pārmaiņas jūsu mācību iestādē? Vai šīs pārmaiņas jūs skāra?

— Noteikti. Mēs izjutām, kā palielinājās sabiedriski derīgā darba nozīme, no mums vairāk prasīja patstāvību. Tas patika.

— Pašpārvalde, protams, ir laba un vajadzīga lieta, bet ko tādā gadījumā, ja skolēnam gan ir dota patstāvība, taču viņam trūkst apziņas?

— Manuprāt, no skolēniem stingri jāpieprasa arī atbildība.

— Kādas īpašības jūs visaugstāk vērtējat savos biedros?

— Rūpes par citiem, prasmi domāt ne tikai par sevi.

— Un ko jūs gaidāt no savas paaudzes, no vienaudžiem, ar kuriem kopā savu pilnbriedu sasniegsiet trešajā gadu tūkstotī?

— Uzskatu, ka manas paaudzes galvenais uzdevums ir nosargāt mieru.

...Zvans. Jauni, laimīgi un skaisti viņi iesoļo skolas zālē. Uzrunā skolas direktors L. Grigorjevs. Sākas atestātu izsniegšana. Kā pirmajam, protams, Igoram Artemjevam. Izcilo zināšanu novērtējumu — zelta medaļu — komjaunietim pasniedz partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs. Apsveikumi, ozollapu vainags pirmajam Līvānu 2. vidusskolas pastāvēšanas laikā zelta medaļas saņēmējam. Atestātus saņem pārējie 10. a un 10. b klases beidzēji, daudziem no viniem šajā dokumentā ir tikai labas un teicamas atzīmes. Tradicionālie apsveikumi no vecākiem, no šefu organizācijām. A. Vējāna parakstīta pateicības vēstule skolai no Miera aizstāvēšanas komitejas Latvijas nodaļas par ieguldījumu Miera cīnā. Šīs dienas absolventi piedalījušies gan skolas mākslinieciskās pašdarbības koncertā, kas notika pilsētas kultūras namā un kurā iegūto līdzekļu daļa pārskaitīta Miera fondā, gan citos šai cēlajai cīnai veltītos pasākumos. Pa ceturtā stāva logiem labi saskatāmi skolas apstādījumos no zaļojošiem augiem izveidotie vārdi — 1986. Miers. ...

— Igor, ko jūsu personā mēs redzēsim pēc vairākiem gadiem?

— Esmu iecerējis studēt Rīgas Politehniskajā institūtā. Pēc studijām domāju atgriezties savā rajonā.

Protams, savu dēlu gaidīs Līvānu kūdras fabrikas plānu daļas priekšniece Anfisa Artemjeva un komunālo uzņēmumu kombināta Līvānu iecirkņa šoferis Isakijs Artemjevs — Igora vecāki, māsa Irina, šīs pašas skolas mācību trieciennīece.

Necenšoties kļūt par pareģi, tomēr balstoties uz tik konkrētiem faktiem kā šī jaunieša mērķa apzināšanās, gribasspēks, talants, sabiedriskums, atļauties apgalvot, ka jūs, lasītāji, mūsu laikrakstā ar Igoru vēl tiksieties.

Uz saredzēšanos, Igor! Labu ceļavēju, visi šodienas absolventi! Veiksmi!

L. SĪLA

Ievērot drošību

Jūnija sākumā, kad pierima pavasara darbu steiga, kolhozā «Vārkava» sabrauca rajona saimniecību darba aizsardzības inženieri. Ieradās arī rajona ugunsdrošības dienesta priekšnieks I. Saveljevs. Vadoties pēc Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšlikumiem, rajona agrorūpnieciskās apvienības darba aizsardzības un drošības tehnikas vadošais speciālists D. Jauja bija savlaicīgi padomājis, lai seminārs būtu interesantāks.

Tā dalībnieki tika sadalīti septiņās grupās. Tām uzdeva pārbaudīt darba aizsardzības un drošības stāvokli saimniecības svarīgākajos ražošanas objektos. Pārbaudītāji iegriezās kolhoza mehāniskajā sektorā, Spūļu lopkopības kompleksā, zāles miltu ražošanas vietā, kimikāliju un graudu noliktavā, kaltēs un kokapstrādes darbnīcās. Viņi galvenokārt pievērsa uzmanību elektro un ugunsdrošībai, aizsargnožogojumiem, kārtībai objektu teritorijā, ražošanas un palīgtelpās, objektu nodrošinājumam ar ugunsdzēšanas inventāru, apskatīja spectērpu un individuālo aizsardzības līdzekļu pielietošanu, darba kultūru, strādājošo nodrošinājumu ar garderobes skapīšiem, dušas telpām un mazgāšanas vietām. Kā saka, ar svaigu skatu cita mājās duras acīs pat nelieli sīkumi.

Semināra otrajā daļā D. Jauja klātesošo uzmanību pievērsa lopbarības sagatavošanas un uzglabāšanas periodam. Viņš uzsvēra, ka arī vairākās citās saimniecībās izdarītajās pārbaudēs redzētais liek nopietni padomāt par kārtību lopbarības uzglabāšanas šķūņos un to teritorijās. Šo objektu durvis jāsalabo, lai tās varētu normāli aizvērt un atvērt. Šķūņiem jāuzstāda zibensnovedēji. Teritorijā pie šķūņiem vajag applaut zāli, zemi apart vai uzirdināt. Jāaizvāc viss, kas var veicināt ugunsnelaimi. Fermās, kurām līdzās atrodas siena vai citas lopbarības šķūņi, ieejas durvīm jābūt ugunsdrošām. Pakaišu kūdra un salmi nokraujami trīsdesmit metru attālumā. Nedrīkst pieļaut, ka lopbarības pārvadāšanu uz glabātavu veic transports, kuram nav dzirksteļu slāpētāja.

Šķūņi ir paugstinātas ugunsbīstamības objekti, un tiem jāvelta ļo liela uzmanība. Katra siena šķūņa uzmanīšanai palīgā objekta vadītājam jānozīmē atbildīgais brīvprātīgās ugunsdzēšēju komandas biedrs, kas periodiski pārbauda, vai pareizi pieslēgtas un kā tiek ekspluatētas elektroiekārtas, kas seko ventilatoru savlaicīgai izslēgšanai, siena mitruma un temperatūras izmaiņas precīzai noteikšanai ievestajā masā, lai novērstu pašaizdegšanos.

Paaugstinātas bīstamības objekti ir arī skābsiena un skābbarības tranšejas. Tās aizpildot, aizliegts darboties ar mašīnām, kurām nav nosegti kardānpārvadi un citas rotējošās daļas. Lai darbs ritētu bez liekiem sarežģījumiem, katrai tranšejai nozīmējams vecākais, kas koordinētu transportu un blietējošās tehnikas darbību un sekotu kopējai darba kārtībai.

I. AVOTS

Nenopietni par nopietno

Laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas vēstuļu nodaļas tradicionālo vēstuļu apskatu šoreiz apmainīsim ar neparastāku — atbilžu apskatu. Patiesi, cik ilgi var analizēt tās nervozu roku rakstītās papīra lapiņas, ko savās sirdssāpēs, sarūgtinājumā uz karstām notikuma pēdām redakcijai sūtījuši rajona iedzīvotāji — kolhoznieki, strādnieki, iestāžu kalpotāji, namsaimnieces, pensionāri... Paskatīsimies, ko uz solīda firmas papīra, kas pats par sevi pat bez zīmogiem apliecina sava satura svarīgumu, raksta visnotaļ cienījami, izglītoti cilvēki, kuriem tādiem bez tam būtu jābūt jau sava ieņemamā amata dēļ. Un kuriem ir dotas tiesības, tautas pilnvaras lemt un rīkoties šīs pašas tautas labā.

Par to, kā daži atbildīgi darbinieki reaģē uz darbaļaužu sūdzībām un kritiku presē

Par apkuri un ūdeņ apgādi žēlojās Mehanizatoru ielā 6 dzīvojošie iemītnieki. Ar viņu vēstuli iepazīsinājām rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļu (vadītājs A. Petrovs). Lūk, atbilde: «Apkure un ūdens piegāde Orlova un Mehanizatoru ielu dzīvojamajam masīvam notiek no VLRTNK rajona apvienības katlu mājas un ūdens ņemšanas vietas. Masu patēriņa stundās dažreiz trešā stāva iedzīvotājiem trūkst auksta ūdens 1986. — 1987. gadā minētās organizācijas spēkiem tiks veikta jaunas ūdeņ ņemšanas vietas celtniecība, kas atrisinās problēmu par ūdens apgādi».

Tālāk seko paskaidrojums par to, kāpēc problēmu radījusi arī siltā ūdens piegāde, un tad nāk solījums: «Jautājums par centralizētu ūdens piegādi pozitīvi tiks atrisināts tad, kad dzīvojamo masīvu pieslēgs Preiļu siera rūpnīcas katlu mājai. Notiek darbi šajā jautājumā. Uzbūvēta jauna trase no VLRTNK rajona apvienības katlu mājas līdz dzīvojamajam masīvam. Šī organizācija izstrādā projekta tāmes dokumentāciju siltumtrases ierīkošanai no siera rūpnīcas katlu mājas līdz VLRTNK rajona apvienības katlu mājai. Dokumentācija atbilstoši plānam tiks iesniegta 1986. gada novembrī. Trases būvēšana līdz siera rūpnīcas katlu mājai sāksies 1988. gadā, ja vien...».

Stop! Esam nonākuši tur, kur bijām, pie solījumiem, par kuru trūkumu nevarēja žēloties visās iestādēs, kur vien līdz vēstules rakstīšanai bija griezušies tās autori. Praktiski neesam nonākuši nekur. Jo, kas tad seko aiz šīs piebildes? «...Ja vien trases celtniecība tiks iekļauta Latvijas PSR Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas plānos.» (!)

Vai nebija labāk pateikt tieši un kompetenti, ka celtniecība jau iekļauta plānos. Un no «Lauktehnikas» rajona apvienības pārvaldnieka tagad tiek prasīts viens — turēt vārdu un veikt visus darbus kvalitatīvi un paredzētajā terminā.

«8. aprīlī kinomehānike neieskatījusies repertuārā un tikai pēc tam atklājusi, ka uz pēdējo seansu bijusi ieplānota arī dokumentālā filma». Uz redakciju saņemtu telefonisku sūdzību no Līvānieša M. Kudrjavceva par nedemonstrētu dokumentālo filmu atbilde ar šādu paskaidrojumu pienākusi no rajona kinodirekcijas (direktore O. Priekule). Atvainojiet, bet tā mazliet atgādina bērnudārza audzēkņa atrunu par mājās aizmirstu mutautiņu...

«Kā zināms, rudenī, zemei sasaistot, un pavasarī — atkūstot, zemes slānis cilājas..», «...kontrolakai vāks bija nostumts, ar buldozeru tīrot sniegu, vāks novietots agrākajā vietā». «...Ne jau santehniskais dienests ir vainojams pie pagrabu un dzīvokļu applūšanas, bet gan paši Kastīres iedzīvotāji...». «...trīju gadu laikā santehniskais dienests ir salabojis vairāk par 10 bojājumiem, kas neliecina par celtnieku, kuri montēja ūdensvadu (pie Līvānu mājiņām), kvalitatīvu darbu». Visai aizvainots jūtas Rušonas padomju saimniecības inženieris santehnikis A. Starikovs atbildē uz mūsu laikraksta 3. aprīlī publicēto Kastīres iedzīvotāju vēstuli par nekārtībām šajā saimniecībā. Pretenzijas celtniekiem lūdzam izteikt tieši viņiem, bet mūs šajā gadījumā interesē tieši kārtība santehniskajā saimniecībā.

Preiļu pilsētas izpildkomiteja (priekšsēdētājs M. Agurjanovs) uzskata, ka pietiek ar atbildi, ko redakcija uz 25. martā publicēto kritisko materiālu «Zinu, ka neko nezinu» saņēma no rajona izpildkomitejas un publicēja avīzē. Taču mēs vēlamies uzzināt, kā šīs nezinošās darbiniece darbs un iestādes darba stils kopumā novērtēts kolektīvā.

Līdz šim nav atbildējusi Preiļu dzīvokļu saimniecības pārvalde par nekārtībām Preiļos, Daugavpils ielā 39, par ko bija rakstīts 19. februāra laikrakstā.

Viens ar otru, kā redzams, konsultējas saimniecību «Dzintars», «Nākotne», «Vārkava», «Rudzāti», Dzeržinska un Suvorova kolhozu vadītāji J. Bekešs, R. Borovskis, I. Fedotovs, L. Spūlis, P. Elsts un G. Krasovskis, lai paskaidrotu, vai ir bijušas un kādas pārmaiņas nolietoto riepu nodošanā restaurācijā pēc L. Galaktionovas kritiskā raksta «Bezsaimnieciskums» šī gada 1. aprīlī.

Šai reizei pietiks. Bet interesantāko atbilžu autorus, kā iebkurā konkursā, arī turpmāk darīsim zināmus. Tikai jāpiebilst, ka šis konkurss slavu nenesīs, un balvas negaida. Jo tas parāda nenopietno attieksmi pret nopietnām lietām, nevēlēšanos pareizi reaģēt uz darbaļaužu sūdzībām un kritiku presē.

Z. TOMIŅA

Īstenojam skolu reformu

Sākas ar darbu

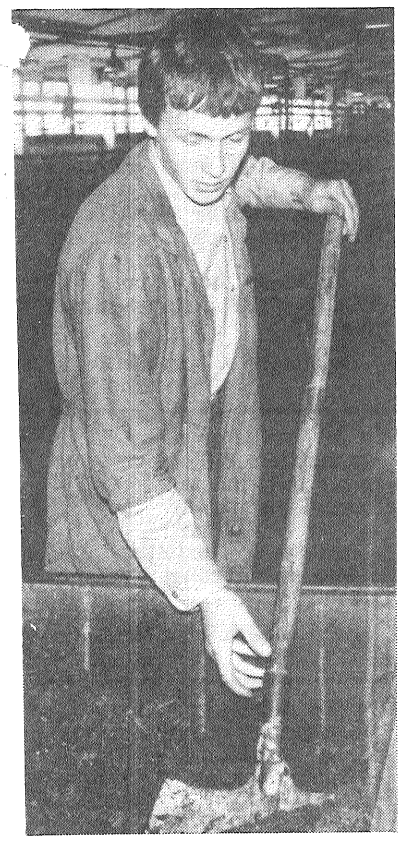

Pirms dažām dienām viņi vēl bija LOTOSa vienības «Fortūna» dalībnieki — 25 jautri, dzīvespriecīgi Preiļu 2. vidusskolas 9. klases skolēni. Strādāja kolhoza «Vārkava» Spūļu lielfermā. Tagad viņi atpūšas un atceras spraigā darba cēlienu. Gūts daudz iespaidu, tāpēc lūdzu jauniešus un skolotāju, vienības komandieri Gaļinu Višņakovu dalīties tajos ar mūsu laikraksta lasītājiem.

V. Trusova:

— Vispirms jāatzīmē, ka mūsu vienību kolhozā gaidīja un ļoti viesmīlīgi uzņēma.

Ē. Trupa:

— Iespaidi ir kolosāli. Nevar sacīt, ka iepriekš mēs gluži neko nezinājām par lopkopību. Bijām daudz lasījuši un dzirdējuši arī par slaucēju darbu gan no labās, gan no sliktās puses. Taču pamēģināt pašiem — tas bija pavisam kas cits. Dienu pirms braukšanas uz Vārkavu bijām aizgājuši uz Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienību, kur mācījāmies salikt un izjaukt slaucamos aparātus. Daudzi no mums 2. jūnijā pirmo reizi dzīvē vēra fermas durvis un tik tuvu sāka iepazīšanos ar slaucēju darbu, tā specifiku.

G. Višņakova:

— Sadalījām pienākumus Katrs zināja savu darāmo. Pierasts, ka meitenes skolā ir tās čaklākās, aktīvākās. Soreiz nācās novērot gluži pretējo. Pie darba ar lielāku nopietnību kērās zēni. Meitenes sākumā baidījās tuvoties govīm, bet zēni, būdami vīrišķīgāki, pirmie iemācījās slaukt govis. Nevienu nevajadzēja bikstīt. Skolēni strādāja labprāt. Varēja redzēt, ka viņiem interesēja darbs fermā.

J. Podskočijs:

— Dalot kopā bēdas un priekus, klases kolektīvs manāmi kļuva draudzīgāks un saticīgāks. Mums bija uzticēts nopietns darbs, tāpēc arī vajadzēja nopietni attiekties pret to. Jutāmies kā pieauguši cilvēki.

Pats grūtākais vienam otram bija pamosties rītā pulksten četros Pēc pirmās slaukšanas reizes tā nāca miegs...

V. Trusova:

— Neiesi taču visu dienu to tikai darīt kā slaukt govis un gulēt. Pēcpusdienā reizēm krāvām malku... Bija arī visas iespējas interesanti un saturīgi pavadīt brīvo laiku. Kur nu vēl pašu iniciatīva! Kur tik daudz jauniešu kopā, tur nevar būt garlaicīgi.

G. Višņakova:

— Uzskatu, ka LOTOSa vienības darbs slaucamo govju novietnē vēl nav līdz galam pārdomāts. Jauniešiem ir pārāk grūti strādāt tādā fermā, kur organizēta triju reižu slaukšana. Viņi vienkārši nevar normāli izgulēties, atpūsties.

L. Ivanova:

— Kaut arī darbs nebija no vieglajiem, taču mums ļoti patika. Papildus pienākumiem, iemācījāmies slaukt govis ar rokām... Atceros, kad bijām mazāki, braucām uz kolhozu ravēt lopbarības bietes. Es jums teikšu — vienmuļš, apnicīgs darbs. Viens un tas pats no rīta līdz vakaram. Kur nu vēl svelme, lietus un putekļi. Fermā strādāt interesanti. Un pats galvenais — patīk, kad jārūpējas par dzīvām radībām.

G. Višņakova:

— Darbs saimniecības fermā jauniešiem bija pirmā lielākā dzīves skola, kas palīdzēs vieglāk atrast savu vietu dzīvē. Visur būs jāstrādā un būs jāstrādā labi. Citādi nevar.

Sarunu pierakstīja
M. JAUDZEMA

ATTĒLOS:

L. Baženova un Ē. Trupa ceļā uz fermu;

V. Trusova un L. Ivanova dzirda teliņus;

LOTOSa vienības komisārs J. Podskočijs lāpsto kūdru;

ar slaukšanas aparātu prasmīgi darbojas G. Dzenis.

J. SILICKA foto

NOVĒRST BEZSTRĀDES IENĀKUMUS!

Augļus ievāc blēži

Tiesa, ka neviens vadītājs, neviens saimniecības dienests vai organizācija apzināti nerada speciālus apstākļus, labvēlīgu klimatu zagšanai. Tomēr tā pastāv. Un tāpēc, ka nereti maz tiek darīts, lai likumpārkāpumus novērstu. Lūk, tieši tā var raksturot veterinārā un zootehniskā dienesta darba «augļus» kolhozā «Sarkanā ausma», brāķējot sivēnus.

Domāju, ka pēc tam, kad procedūra beigusies, izbrāķētos sivēnus izolē no pārējiem. Izrādās, ka saimniecībā to darīt neuzskata par vajadzīgu, un fermu brigadiera labsajūtas dēļ mazie urkšķi mitinās kopējā barā. Viņu turpmākais liktenis ir dažāds.

Razrivkas fermas brigadiere Alna Vilcāne ar brāķētajiem sivēniem izdarījās pēc sava prāta. Pērnā gada nogalē viņai bija izrakstīta pavadzīme, kas apliecināja, ka A. Vilcāne pērk divus brāķētos sivēnus. Taču saimniece paliek saimniece. Viņa nepilnvērtīgos sivēnus apmainīja pret laba izskata un tādas pat apetītes sivēniem, kuru vecums bija 2 — 4 mēneši. Uz A. Vilcānes kūtiņu patiesībā aizceļoja nevis divi, bet trīs nobarojamie sivēni. Pats sev priekšnieks, neko nedarīsi: kvītī tika izlabota sivēnu vērtība, bet kolhoza kasē nauda (297,37 rubļi) tā arī neienāca.

Brigadiere neskopojās arī attiecībā uz sev tuviem cilvēkiem — darba biedrenēm Olgu Krasnais un Leonardu Buku. Viņām arī gribējās tikt pie lētiem sivēniem. Un piesavinājās tos. Kopējais sivēnu svars bija 128 kilogrami, vērtība — 290,56 rubļi.

Tas viss nenotiktu, ja kolhoza valde, partijas pirmorganizācija fermās ielūkotos ar redzīgāku aci. Kā to prasa PSKP CK lēmums «Par pasākumiem, kas veicami, lai pastiprinātu cīņu pret bezstrādes ienākumiem»: «Partijas pirmorganizācijām uzdots no amatpersonām un vadošajiem kadriem stingrāk prasīt, lai tiktu nodrošināta tautas mantas pasargāšana no izlaupīšanas un bojāšanas...».

Sivēnu izsaimniekošana kolhozā «Sarkanā ausma» ir vērā ņemams likumpārkāpums, un par notikušo jāizdara nopietni secinājumi.

L. JURJEVA

Feļetona vietā

„Ēdinām kā mājās"

Kurš gan no mums negribētu šos vārdus dzirdēt no ēdnīcas administratora. Tiem it kā seko sacepuma, pīrādziņu ar gaļu, sātīga buljona vai arī cita ne mazāk patīkama ēdiena aromāts. Lielākajai daļai cilvēku jēdziens «mājas virtuve» asociējas ar divām lietām: garšīgi un taupīgi.

Bet tagad iedomāsimies komisijas gandarījumu, kad saimniecību ēdnīcās pārbaudes laikā pavāri lielākoties apliecināja: lauku ļaudis ēdinām kā mājās. Diemžēl šo iestāžu apmeklējumi bieži vien nesakrita ar pusdienlaiku, un atlika tikai piekrist teiktajam par ēdienu garšas īpašībām. Saubīties bija tā kā nevietā. Spriediet paši — pārbaudes dienā kolhozā «Dubna» par pusdienām iepriekš bija samaksājuši tikai 8 cilvēki. Bet ēdienus bija gatavojuši četri pavāri. Domāju, ka no šādas spēku attiecības apmeklētāji var gaidīt, ka saņems tādu maltīti, kādu pasniedz pirmās klases restorānā.

Pie reizes par ēdienkarti. Pārbaudītājus izbrīnīja tas, ka tādas vispār nebija. Iešāvās prātā: «Varbūt te var saņemt kādu vien gribi ēdienu, pat tādu, kurš iebkuram gardēdim pa prātam?» Vēlāk izrādījās, ka kolhoza «Dubna» ēdnīcas sortiments ne ar ko neatšķiras no citām līdzīgām iestādēm. Varbūt, izņemot tikai vienu: apmeklētājiem nebija iespēju redzēt uz papīra ēdienu nosaukumus, svaru un cenu. Ja ņem vērā ēdnīcas darbinieku valodas, tad neapmierināto ar šādu stāvokli nebija. Tātad nav bijis vajadzības apgrūtināt sevi ar nezin kādas ēdienkartes sastādīšanu.

Labāks stāvoklis nebija arī tādos produktu izlietojuma uzskaites dokumentos kā cenrāži un kalkulācijas rādītāji. Kad palūdzām tos uzrādīt, ēdnīcas darbinieku sejās bija lasāma vienīgi izbrīna. Likās, kolhoza «Dubna» ēdnīcā kaut kas tamlīdzīgs notiek pirmo reizi.

Kad painteresējāmies, cik gaļas ielikts katlos, skatījām mēmo ainu no N. Gogoļa «Revidenta». Cik personu, kam tas gods, kā agrāk teica, sēdēt pie galdiem, sabiedriskās ēdināšanas darbinieki zina iepriekš, taču gaļu neviens netika svēris, ne arī par to domājis.

— Kas gan to lai skaita, — piebilda šefpavāre. — Ēdinām kā mājās.

Pēc visa redzētā mums bija pilnīga skaidrība par šo iestādi. Kaut arī saimniecības ēdnīcā, iespējams, var garšīgi paēst, taču nebūt ne ekonomiski. Patiešām, cik tad liela porcija vajadzīga pieaugušam cilvēkam, kurš labi pastrādājis, lai būtu paēdis «kā mājās», sātīgi. Jādomā, ka ēdiena cena 50 — 70 kapeiku vērtībā nevar būt par lauku cilvēka apetītes kritēriju. Tomēr pusdienu taloni vairākās lauku ēdnīcās maksā tieši tik daudz. Droši vien neviens lasītājs nešaubās: ja tik strikti noteikta maksa par pusdienām, tad tas nozīmē, ka tikpat stingri tiek uzskaitīts arī produktu daudzums, kas tiek izlietots ēdienu gatavošanai. Ēdināšanai «kā mājās» no kolhoza kabatas, pie tam nenodarbojoties ne ar kādu atskaišu dokumentāciju, var būt launas sekas.

Neizkliedējuši aizdomas, ko radīja šis labvēlīgums, kurš robežojas ar izšķērdību, devāmies tālāk. Kolhozu «Nākotne» un «Sarkanā ausma» mājīgajās ēdnīcās valdīja tīrība, spožā baltumā vizēja apkalpojošā personāla virsvalki un ...neieraudzījām ne mazāko pazīmju, ka te ir vismaz elementārākā kārtība ēdienu gatavošanai izmantoto produktu uzskaitē. Neko prātīgu šo ēdnīcu darbinieki nespēja paskaidrot par ēdienkarti, kurā noteiktas to svara un vērtības proporcijas, ieliktās gaļas daudzums. Tiesa gan, atklājām dažādas jaunas metodes produktu norakstīšanā, bet tās pagaidām studē tautas kontroles rajona komitejā.

Turpināt citu saimniecību ēdnīcu izpēti vairs neriskējām. Pēc visa redzētā un dzirdētā vajadzēja izdarīt kaut kādus secinājumus. Pats no sevis radās jautājums: «Vai tik mēs neesam pirmatklājēji lauku ēdnīcu finansiālās darbības labirintos?». Tādu jautājumu uzdevām saimniecības grāmatvedībā, kad tika nolemts pārtraukt maršrutu. Atbildes vietā no skapjiem tika izceltas apputējušas lietas ar iepriekšējo pārbaužu rezultātiem. Akurāti iesietos aktos pēc noteiktas formas bija uzskaitīti trūkumi ēdnīcu darbā, par kuriem arī mēs bijām sākuši lauzīt galvas. Tātad par tiem lieliski zināja gan pārbaudītāji, gan grāmatvedības darbinieki, gan arī paši ēdnīcu ļaudis. Zināja gan, bet uzskatīja par labāku tūdaļ arī aizmirst...

Kur tad paliek tā kontroles pasākumu efektivāte, par kuru pēdējā laikā tik daudz raksta un runā? Kur ir izpildes kontrole, bez kuras katrs akts pārvēršas par parastu formalitāti?

Uz šiem jautājumiem gaidām atbildes no amatpersonām, kuras veic revidentu funkcijas, arī no šeit minēto saimniecību grāmatvedības dienestiem.

A. ALEKSEJEVS

RAJONĀ, AR KURU SAĢENSAMIES

Kombaini pļauj... zāli sienam

Pirmā uz lauka vālu uzņēma pļaujmašīna E-301, aiz tās sekoja trīs graudu kombaini «Niva». Bija pavisam dīvaini tagad redzēt kombainus pilnīgi zaļā tīrumā, kur timotiņš vēl nav beidzis ziedēt. Vārdu sakot — aina, kas raksturīga augustam.

Uzmeklējām Rēzeknes rajona kolhoza «Vienība» darbnīcu vadītāju Oļģertu Justu un palūdzām pastāstīt, kā saimniecība zāles pļaujā izmanto labības kombainus. Izrādās, kombainu «Niva» var itin vienkārši pārvērst par pļaujmašīnu. Uz dzenošās ass, kas darbina izkapti, uzmontē lokšņu transportieri (katra loksne tik plata kā norijai) tā, lai aizpildītu visu gliemežtransportiera vietu. Lentes apgādātas ar koka tapiņām, lai zāles masu aizbīdītu uz labo malu attiecībā pret kombaina gaitu un spraugu hedera dibenā, pa kuru zāle sagulst vālā. Darba platums ir tāds pats kā «E» tipa agregātam, arī darba ražīguma ziņā var iegūt. Zāle neuzpinas uz griezējaparāta, to noliec ar tītavām. Mehanizatori tagad domā, kā ierīkot transportiera spriegojumu, lai tas darbotos droši.

Šādi pārkārtotus graudu kombainus Rēzeknes rajona kolhozā «Vienība» izmanto jau trešo sezonu un gūst labus panākumus.

Uzrīkojumu, kas dod iespēju ar labības kombainu pļaut zāli sienam, centralizētā veidā izgatavojusi Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienība. Kad beidzas lopbarības sagatavošanas cēliens un sākas labības pļauja, lokšņu transportieri dažu stundu laikā demontē, atpakaļ savā vietā uzstāda hederu ar gliemežtransportieri un slīpo kameru.

A. MEŽMALIS

AINAS AR VAINU

Reids

Preiļus jt kā būtu vienkāršī uzturēt kārtībā, jo par to gādā komunālo uzņēmumu kombināts, namu pārvalde, pilsētas izpildkomiteja. Pilsētā dzīvo cilvēki, kuru vairums noteikti prot turēt rokās izkapti. Tikai dažādi gan ļaudis ir noskaņoti. Vieni savu personīgo māju un tās apkārtni uztur ideālā kārtībā (piemēram, Komjaunatnes ielā 23). Citi neredz tālāk par pagalmu. Ir arī tādi, kuri gatavi vai caur adatas aci izlīst, lai pierādītu, ka pilsētas labiekārtošanas darbi (līdz pat mājas slieksnim) ir tikai komunālā dienesta ziņā.

Šis dienests, protams, visu paveikt nespēj un, nav ko slēpt, arī ne katrreiz strādā kvalitatīvi un savlaicīgi. Ja vēl pieminam tā dēvētos «taisnā ceļa gājējus», kuri pilsētas zaļajai rotai nodara lielu postu, arī iestāžu un uzņēmumu samērā vienaldzīgo attieksmi pret savu teritoriju sakārtošanu, tad rodas slikta kopaina. Par to vēlreiz pārliecinājās reida brigāde.

Gan individuālās, gan sabiedriskā dzīvojamo namu sektora ēkas bieži vien ir ieaugušas nezālēs vai līdz jumtam. Tā var sacīt par daudziem Zaļās, Daugavpils, Rēzeknes un kaimiņielu namiem. Galarezultāts pagaidām ir tāds: regulāri runājam par nebūšanām, bet pilsētas atsevišķu kvartālu (piemēram, teritorija no pilsētas autoostas Rēzeknes ielas virzienā) labiekārtošana uz priekšu nevirzās.

No Pionieru laukumā 13 dzīvojošajiem allaž dzirdētas sūdzības, ka ir antisanitāra vide, ka mājas pagalmu un tuvāko apkārtni piesārņo gan tirgus, gan autoostā iebraukušie. Pēdējie, veltīgi mēģinot atrast ceļu uz pilsētas tualeti, spiesti aiziet «pa lauku modei» aiz dzīvojamā nama stūra. Iedzīvotāji no blakus mājām vakaros šurp nes un izber sadzīves atkritumus. Arī paši mājas iemītnieki ir vairojuši apkārtnes necilo izskatu — nezāles lūkojas daudzu dzīvokļu logos, bet starp īrniekiem nav neviena vīrieša, kas tās applautu, nav nevienas sievietes, kura puķu dobē ziedus audzētu.

Ar pilsētas dzīvokļu pārvaldes padomu, komunālo uzņēmumu kombināta un pašu iedzīvotāju līdzdalību, šķiet, nebūtu sarežģīti ar apstādījumiem nožogot mājas teritoriju no autoostas puses. Par teritoriju, kura ir no pagalma tirdzniecības centra virzienā, jāparūpējas gan dzīvokļu pārvaldei, gan pilsētas izpildkomitejai, vispirms atrisinot jautājumus par avārijas mājas Pionieru laukumā 8 ātrāku nojaukšanu, par sanitārijas normām atbilstošas atkritumu tvertnes ierīkošanu, par teritorijas nolīdzināšanu zālāja ierīkošanai. Reida laikā izskanēja doma, ka šurp iespējami ātrāk jāpieved melnzeme un jau tad daļēji atrisināsies gadiem ieilgusī «problēma». Jācer, ka komunālais dienests nebūs īpaši mudināms un bikstāms. Neaizmirsīsim, ka vasara ir ne tikai ziedi un zaļumi, bet arī infekcijas slimību aktivizēšanās laiks.

Kā panākt, lai iestādes un uzņēmumi sakārtotu savas teritorijas? Ar stingru vārdu un sodiem? Laikam tieši tā, jo auklējušies esam pietiekami. Taču, piemēram, Stučkas pilsētā iestādes, organizācijas un uzņēmumi uztur kārtībā ne tikai savu teritoriju, bet arī aprūpē noteiktu vietu pilsētā. Te jau īsteno ideju par līdzekļu kooperāciju pilsētas labiekārtošanai.

Mēs savu «nātru vezumu» lēni kustinām. To reida brigāde attiecina arī uz rajona tirdzniecības darbiniekiem. (Tiesa, pēc nopietniem pamudinājumiem ir sarosījies rajona sagādes kantora kolektīvs. Kaut viņiem ir vēl daudz darāmā). Nav iebildumu pret gastronomijas veikala Preiļu centrā apkārtni (kā tas bija agrāk). Daudz ziedu šopavasar iestādīts pie tirdzniecības centra ēkas.

Diemžēl ir vieta, par kuru bez sirdsapziņas pārmetumiem var teikt — postaža.. Tā ir rajona patērētāju biedrības celtniecības materiālu noliktava. Žogs sadriskāts, vārti arī. Katrs var nākt un ņemt, ko un cik grib. Neviens te neapstādina, neviens par tevi neliekas ne zinis. Šinī celtniecības materiālu juceklī valsts līdzekļi lūst, plīst, ieaug nezālēs... Pēc tam pienāk jauns sūtījums. Nevar vienaldzīgi noraudzīties, piemēram, uz diviem milzīgiem papīra ruloniem, vismaz pusotras tonnas svarā, kuri samelnējuši un sapuvuši. Īsts «piemineklis» neizdarībai. Kāds no vīriem zināja teikt: «Tie ir mūsu biedrības galvenās grāmatvedes ruloni. Vēl pērn dēļ tiem cīkstējās universālveikals un citi. Viņiem tos, protams, nedeva, jo papīrs esot domāts veidlapu drukāšanai. Tā arī sapuva...».

Nu, ko! Viena izeja vēl ir, kuru patērētāju biedrības vadībai grib ieteikt reida brigāde: nogādāt papīru pāris metrus attālajā makulatūras noliktavā, saņemt pavadzīmi, aiziet uz sagādes kantora veikaliņu un nopirkt metāla vāciņus burkām. Pašlaik taču kompotu laiks!

Viens skaidrs — jāieved kārtība celtniecības materiālu noliktavas teritorijā. Taču vispirms jānoskaidro, kurš ir atbildīgs par šo haosu. Nedrīkstam samierināties, ka, piemēram, maisi ar cementu izgāzti tuvākā un tālākā zālājā. Mirkst un pārakmeņojas. Tanī pat laikā pilsētas sporta zāles celtniecības darbi nereti kavējas tieši cementa trūkuma dēļ. Bērnu un jaunatnes sporta skola katru sauju šī materiāla izlūdzas gandrīz ar asarām acīs.

Pilsēta — mūsu mājas. Un māju apkaimē jālzravē katra nezāle. Vārda tiešā un pārnestā nozīmē. Ja kāds to nevēlas darīt, tad jāpastiprina sabiedrības kontrole un ietekme. Jāatgādina ielu un namu vecākajiem viņu pienākumi. Sacīsim atklāti: līdz šim esam bijuši kūtri, bezatbildīgi.

Reidā piedalījās: M. AGURJANOVS, Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, T. SEMJONOVA, pilsētas padomes deputāte, V. FADEJEVA, dzīvokļu saimniecības pārvaldes meistare, A. IĻJINA, laikraksta «Ļeņina Karogs» korespondente, J. SILICKIS, fotokorespondents.

ATTĒLOS:

—◆ fotoobjektīvs ielūkojās tikai nelielā noliktavas teritorijas daļā;

—◆ lūk, arī viens no iznīcībai nolemtajiem papīra ruloniem.

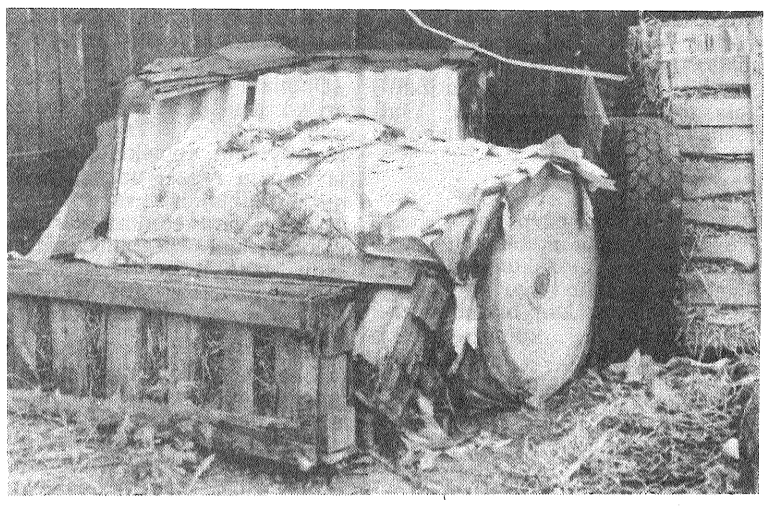

TV Viļņa

3. jūlijā. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Dokumentālā filma. 10.00 — Daba un mēs. 10.30 — Koncertfilmas. 11.30 — Mākslas filma «Vecie draugi». 1. sērija. 12.40 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 18.40 — Ziņas 18.45 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātās mākslas darbinieces mākslinieces D. Mitaites jaunrade. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi». 21.00 — «Laiks». 21.40— Lietuvas TV mākslas videofilma «Sarkanā koka paradīze». 4. sērija. 22.55 — Ziņas.

4. jūlijā 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncertfilma. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 —Dokumentālā filma. 10.50 — Mākslas filma «Vecie draugi». 2. sērija. 11.55 — Ziņas. 18.10 — V. A. Mocarts. Pirmais koncerts klavierēm ar orķestri. 18.30 — PSRS čempionāts futbolā. «Zalgiris» (Viļņa) — «Dinamo» (Kijeva). 20.15 — «Panorāma». 20.45 — «Labu nakti, mazuļi». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas TV video mākslas filma «Sarkanā koka paradīze». 5. sērija. 22.45 — Ziņas. 23.00 — Mākslas meistaru koncerts. 23.45 — Mākslas filma «Baltās naktis».

5. jūlijā. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana. 9.50 — Dokumentālā filma. 10.20 — TV skolēniem. 10.50 — «Veselība». 11.20 — Koncertfilmas. 12.00 — Nedēļas panorāma. 12.30 — Sodien — starptautiskā kooperācijas diena. 12.45 — Koncerts. 13.55 — Mākslas filma «Čapajeva ērglēni». 15.15 — Divpadsmitā piecgade: pa paātrinājuma ceļu. 15.45 —Mākslinieciskās pašdarbības dalībnieku koncerts. 16.10 — Jaunatnes studija. 16.55 — Lietuvas Valsts konservatorijas absolventu koncerts. 17.25 — PSKP XXVII kongresa lēmumus — dzīvēt 17.40 — Ziņas. 17.55 — Koncerts 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi». 21.00 — «Laiks». 21.30 — Labas gribas spēļu svinīga atklāšana Maskavā. 23.30 — Ziņas. 23.45 — Baleta vakars. 0.10 — Mākslas filma.

6. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana. 9.50 — Nedēļas aitbalss. 10.25 — TV skolēniem. 10.55 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule». 11.30 — Ģimenes žurnāls. 12.10 — Reklāma. 12.20 — Jūras un upju flotes darbinieku diena. 12.35 — Koncerts. 13.15 — Fakti un komentāri. 13.45 — Par mākslu. 14.40 — Mākslinieciskās pašdarbības dalībnieku koncerts. 15.40 — Multiplikācijas filma «Burti no radista kastes». 16.00 — Jaunatnes viktorīna. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Džeza mūzika 18.45 — Lietuvas TV video mākslas filma «Meslē». 1. sērija. 20.00 — «Panorāma» 20.30 — «Labu nakti mazuļi». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Lietuvas TV video mākslas filma «Meslē». 2. sērija. 22.55 — Ziņas

Redaktors V. PETROVS

«MEDICINA REIZE IR AMATS, ZINĀTNE UN MĀKSLA».

(P. Stradiņš)

RIGAS 2. MEDICINAS SKOLA

uzņem audzēkņus līdz 30 gadu vecumam 1986. — 1987. mācību gadam ar astoņgadīgo, nepilnu vidusskolas un vidusskolas izglītību šādās specialitātēs (apmācības latviešu un krievu valodā):

feldšeri laboranti, medicīnas māsas — mācību ilgums attiecīgi 2 gadi un 10 mēneši un 1 gads un 10 mēneši.

feldšeri — mācību ilgums attiecīgi 3,5 gadi un 2,5 gadi.

Dokumentus pieņem pēc vispārējiem noteikumiem: ar astoņgadīgo izglītību —no 1. jūnija līdz 31. jūlijam, ar vidusskolas izglītību — no 1. jūnija līdz 14. augustam.

Personām ar astoņgadīgo izglītību šogad tiek rīkota 2 etapu uzņemšana: 1. etapam iestājeksāmeni no 25. jūnija līdz 5. jūlijam, 2. etapam — no 1. augusta līdz 20. augustam. Personām ar vidusskolas izglītību iestājeksāmeni no 1. augusta līdz 21. augustam.

Reflektantiem ar astoņgadīgo izglītību jākārto iestājeksāmeni matemātikā (vārdos) un latviešu vai krievu valodā (diktāts), ar vidusskolas izglītību — ķīmijā (vārdos) un latviešu vai krievu literatūrā (sacerējums).

Personas, kuras astoņgadīgo skolu vai vidusskolu beigušas ar atzīmēm «4» un «5», tiek uzņemtas feldšeru laborantu un medmāsu nodaļās bez iestājeksāmeniem pēc iepriekšējām pārrunām ar uzņemšanas komisiju.

Ārpus konkursa pēc nokārtotiem iestājeksāmeniem ieskaita personas ar vietējo medicīnas iestāžu vadītāju izsniegtiem norīkojumiem, personas ar kolhozu, sovhozu un citu uzņēmumu nosūtījumiem, personas ar darba stāžu ne mazāku par 2 gadiem, bāreņus, kas palikuši bez apgādniekiem, no Padomju Armijas demobilizētos karavīrus.

Skolas galvenā mācību un prakses bāze ir P. Stradiņa Republikas klīniskā slimnīca.

Pēc skolas beigšanas mācību un sabiedriskā darba teicamnieki var turpināt izglītību augstākajās mācību iestādēs ar skolas rekomendāciju.

Uzņemšanas komisijas darba laiks no plkst. 10.00 līdz 17.00, sestdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00.

Skolas adrese: pasta indekss 226002, Rīgā, Pilsoņu ielā 13. P. Stradiņa Republikas klīniskās slimnīcas teritorijā. Satiksme ar 6. trolejbusu līdz slimnīcai, ar 2. tramvaju līdz Āgenskalna tirgum. Telefoni: 612833 vai 611030.

RIGAS 26. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41 a, tālruņi 573954, 575578, ir kopmītne)

aicina 1986. — 1987. mācību gadā apgūt šādas specialitātes:

trikotāžas izstrādājumu, audumu, zeķu adītājas,

audējas,

trikotāžas izstrādājumu šuvējas,

gatavo izstrādājumu kontrolieres,

šujamo un aužamo steļļu remontatslēdzniekus (zēnus).

Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus.

Tīnējas — šķeterētājas.

Mācību ilgums 1 gads. Uzņem ar astoņgadīgo un vidusskolas izglītību.

Piegriezējas, šuvējas.

Mācību ilgums 1 gads. Uzņem vidusskolu absolventus, mācības latviešu un krievu valodā.

Zeķu šuvējas.

Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus, mācības notiek krievu valodā.

Mācību laikā tiek izmaksāta stipendija un apmaksa par saražoto produkciju prakses laikā. Audzēkņi saņem brīvbiļetes braukšanai transporta līdzekļos. Trīsgadīgajās grupās audzēkņi iegūst vidusskolas izglītību. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 30. augustam.

VIĻĀNU 41. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

aicina mācīties šādās specialitātēs:

apgaismes, spēka tīklu un elektroiekārtu elektromontieris (vienlaicīgi iegūst «C» kategorijas autovadītāju tiesības; mācību laiks — 3 gadi; uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību);

apgaismes, spēka tīklu un elektroiekārtu elektromontieris (mācību laiks — 1 gads; uzņem jauniešus ar astoņgadīgo un vidusskolas izglītību).

Skola maksā stipendiju, nodrošina ar bezmaksas uzturu, apģērbu, kopmītnēm.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Nodarbību sākums — 1. septembrī.

Tiem, kuri nosūtīti mācīties, stipendiju maksā uzņēmums.

Skolas adrese: 228150, Rēzeknes rajons, Viļāni, Kultūras laukumā 1, telefoni — 2150, 232

Mana mīļa māmuliņa,
Saldu miegu aizmigusi,
Kas glāstīs man galviņu,
Kas pateiks mīļu vārdu?
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pētera Džardāna ģimenei, SIEVU un MĀTI pāragri izvadot uz smiltāju.

II ražošanas iecirkņa kolektīvs

Apklust pusvārdā iesāktā
dziesma,
Apklust dzīves ceļš, tikko kā
sākts,
Apklust kvēlākā jaunības liesma,
Pāri sapņiem liegs klusums nu
klāts.
(H. Gāliņš)

Esam kopā ar Džardānu ģimeni, SIEVU un MĀMIŅU izvadot uz kapu kalniņu.

Kolhoza «Vārkava» valde

Nāve rūgtā, nāve jaunā,
Kā lai sāpēs mieru rod?
Kādēļ ņēmi mūžu jauno,
Neļaudama nodzīvot?
(Z. Purvs)

Dalām bēdu smagumu ar Pēteri Džardānu sakarā ar DZIVES-BIEDRES pāragro nāvi.

Kolhoza «Vārkava» arodkomiteja

PĀRDOD govi kolhoza «Vārkava» Pilišķos. A. Sparāns.

Darbā ir kopā noieti ceļi,
Darbā ir dzīvots, darbā ir smiets,
Skarbais liktenis pārrāvis visu,
Tālāk vairs kopā nevaram iet.
(V. Asare)

Izsakām līdzjūtību ŅINAS DŽARDĀNES ģimenei sakarā ar viņas nāvi.

Rajona SPK administrācija un arodkomiteja

Te bij' saule, te aizbrida
Aiz melniem mākoņiem,
Te bij' mīļa māmuliņa,
Te apgūla smiltainē.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Janīnai Izidora m. Vilcānei sakarā ar MĀTES nāvi.

Rajona SPK administrācija un arodkomiteja

Nāk rudens ar zeltu savu,
Un ziema ar sudrabu nāks,
Bet nepaceļams man pāri
Gulstas tumsas un klusuma
vāks.
(Ā. Elksne)

Izsakām līdzjūtību VALDA UTNĀNA piederīgajiem sakarā ar viņa pāragro nāvi.

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.

1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 821.